

hængigt af den Tilslutning, Udvalgets Arbejde vinder; og man maa selvfølgelig ogsaa for denne Sags Vedkommende tage et vist Hensyn til den finansielle Situation i dens Helhed. Men Sagen har, som sagt, Regeringens fulde Sympati, og jeg haaber, det skal kunne lykkes at finde Udvej til at støtte den paa den ene eller den anden Maade.

Jeg skal dernæst vende mig til det ærede Medlem Hr. Harboe, der omtalte Spørgsmaalet om Valutanoteringen og blandt andet ankede over, at det var Bankerne og Veksellererne, det vil sige Valutahandlerne, der alene satte Kursen, ligesom han ogsaa mente, at den Omstændighed, at Kursen ikke var bindende fra Notering til Notering, gjorde det umuligt for Køberne at kalkulere deres Varer, fordi de maatte regne med en betydelig Margin, hvilket ikke kunde andet end virke fordyrende paa Varerne. Dette er ikke ganske rigtigt, og jeg skal derfor i Korthed gøre Rede for, hvordan Forholdene stiller sig for Øjeblikket med Hensyn til Valutanoteringen.

Fra 1858 til 1880 blev Valutakurserne noteret hver Tirsdag og Fredag — jeg tror, det ærede Medlem Hr. Harboe ogsaa har gjort opmærksom herpaa — af en Noteringskomité, bestaaende af to Medlemmer af Grosserer-Societetets Komité og et Medlem af Nationalbankens Direktion; og Kursen blev fastsat som en Gennemsnitskurs af de af Vekselmæglerne faktisk gjorde Forretninger. Dette blev i 1880 ændret derhen, at Kursen blev fastsat skønsmæssigt af Komiteen paa Basis af de af Banker og solide Bankiers opgivne Salgstilbud. I 1910 blev det bestemt, at Notering skulde finde Sted Mandag, Onsdag og Fredag, og Komiteen blev samtidig begrænset til to Medlemmer, der skulde udnævnes af Grosserer-Societetets Komité og af Nationalbankens Direktion. I 1915 blev Noteringen endvidere udvidet til at finde Sted daglig, og i denne Ordning er der ikke sket anden Ændring, end at svenske og norske Kroner samt Svejtser Francs i 1918 ogsaa er optagne til Notering paa Københavns Børs.

Med Hensyn til den Maade, hvorpaa Noteringen foregaar, bestemmes det i hver af de kongelige Resolutioner, som indfører Notering af et vist Lands Valuta paa Københavns Børs, dels at det er Kursnoteringskomiteen — altsaa de to Medlemmer —, der besøger Noteringen af Valuta, og dels at denne Komité forud for hver Notering til Vejledning modtager skriftlig Anmeldelse fra Banker og, som det hedder: solide Bankiers, om de Kurser, hvortil disse den

paagældende Noteringsdag forpligter sig til at sælge a vista Veksler paa den paagældende Plads til Beløb af mindst saa og saa meget, men kun forsaavidt Kursen bliver noteret i Overensstemmelse med den givne Anmeldelse. Disse Beløb er forskellige for de forskellige Møntsorter — jeg skal ikke komme ind herpaa —, for Sterlings Vedkommende er det 5 000 Pund, og det svarede til omtrent 100 000 Kr. paa det Tidspunkt.

I dette Forhold er der ikke sket nogen Realitetsændring, men det er for saa vidt rigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Harboe siger, at Komiteen under Krigen har fraveget den tidligere Sædvane, hvorefter Medlemmerne af Grosserer-Societetets Komité alternerede en Maaned ad Gangen, som denne Komité har ladet et af de Medlemmer af Fondsbørsen, som tillige er Medlem af Grosserer-Societetets Komité, fungere som fast Medlem af Noteringskomiteen, uden at man dog paa den anden Side kan sige, at han i Virkeligheden er fast Medlem, forsaavidt som det jo altid staar Grosserer-Societetets Komité ganske frit for uden Varsel at delegere et andet Medlem til at bestride dette Hverv. Dette Forhold, som for en udenforstaaende kan se noget mærkeligt ud, er imidlertid, som jeg sagde før, ikke nogen Realitetsændring, men kun en formel Ændring, idet det paagældende Fondsbørsmedlem i Egenskab af Noteringskomitémedlem er ganske udelukket fra at optræde som Valutahandler og derfor heller ikke gør det. Komiteens Hverv er at fastsætte Kurserne, men Noteringen er offentlig, og Hvervet er kun at kontrollere eller at sørge for, at Køber og Sælger finder hinanden, det vil sige, at den Køber, som ønsker at købe, ogsaa bliver tilfredsstillet, hvis der er en Sælger, der vil sælge til den Kurs, den paagældende Valuta udbydes til. Naar denne Ordning er blevet indført under Krigen, skyldes det, efter hvad man fra kompetent Side har meddelt mig, den tilfældige Omstændighed, kan jeg sige, at Fondsbørsmedlemmet i Grosserer-Societetets Komité var det eneste Medlem, der havde Tid og Lejlighed til at bestride dette Hverv daglig, fordi han alligevel hver Dag skulde møde paa Børsen til den daglige Notering af Fonds og Aktier i sin Egenskab som Fondsbørsmedlem.

Det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Harboe mener, at den officielle Notering, der finder Sted paa Børsen, ikke er, som det ærede Medlem siger: den reelle, den virkelige Notering, og det beror paa en Misforstaaelse, og jeg maa maaske sige, noget Ukendskab til de